

XVIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Tillæg til og Forandring i Loven af 4de April 1855 om Sogne- baandets Løsning.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 6te Januar 1866.)

Udvalgets Fleertal (Chr. Hansen, Hasle, S. Sjørgensen og Strøm) billiger fuldstændigt Lovforslaget og betragter det som et Tillæg til Loven om Løsningen af Sognebaandet af 4de April 1855, der er nødvendigt, for at ikke de skulle nødes til at udtræde af Folketirken, som ville løse Sognebaandet, men ikke i deres Nærhed have en Sognepræst, til hvem de kunne slutte sig. Fleertallet har derfor ikke nogen Betænkelse ved at anbefale Forslaget til Thingets Vedtagelse, men, da der er blevet yttret Frygt for, at den Ret, som det vil give til at danne egne Menigheder, skulde misbruges, saa at Folketirken kom til at bestaa af en Mængde ganske smaa Menigheder, har Fleertallet besluttet sig til at foreslaae en Ændring, hvorved denne Ret indskrænkes til kun at gjælde for Dannelsen af Menigheder, der mindst omfatte 30 Familier. Fleertallet mener tillige herved at maatte have hævet deres Betænkelse, som frygte for, at det skulde lykkes en uærdig tjenstledig Præst, at samle sig en Menighed; thi denne Bestemmelse vanskeliggjør i det Hele Dannelsen af Menigheder, og man vil neppe kunne antage, at et saa stort Antal Personer, som der henhøre til 30 Familier, ville vælge en uærdig Mand til Sjølesørger.

3 Henhold hertil foreslaaer Fleertallet, at første Punktum i § 1 forandres saaledes, som nedenfor angivet.

Et Mindretal (Ploug) deler med Fleertallet den Overbeviisning, at Folketirken, hvis den skal kunne bestaae, efterhaanden maa indrømme Individerne en større Frihed, end der ved Lov 4de April 1855 er dem forundt, og tvivler ikke om, at den Tid jo nok engang vil komme, da Lovgivningen vil tillade Enhver, der har godtgjort sin Dydighed til Lærereembede i Folketirken, at erholde præstelig Vielse og at udøve Sjølesørger-Virksomhed; men endnu er den almindelige Mening ikke tilstrækkelig forberedt for en saadan Frihed, og de nødvendige Forudsætninger for samme ere heller ikke tilstede. Dette Mindretal kan derfor ikke tiltræde § 1, hverken som den foreslaaer i Lovforslaget, eller som den foreslaaer ændret af Fleertallet, og vil ikke foreslaae en noget mere indskrænkende Ændring i samme, fordi den ligesaa lidt derved for Tiden vil kunne føres igjennem.

De øvrige Paragrapher i Lovforslaget gjentage i det Væsentlige Indholdet af det Lovforslag „om Afgang for dem, der have løst Sognebaand, til at benytte deres egen Sognekirke og Kirkegaard“, som i forrige Samling blev vedtaget af begge Rigsdagens Afdelinger, men derpaa negtet kongelig Stadsfæstelse. Da der er stor Sandsynlighed for, at samme ikke atter vil blive negtet, dersom dette Lovforslag nu vedtages i uforandret Stikelse, mener Mindretallet, at denne forandrede Udsigt bør